

Blandt ulemperne ved det eksisterende afgiftssystem skal nævnes, at det indebærer en hårdere beskatning af det præfabrikerede byggeri end af det traditionelle byggeri. Dette hænger sammen med, at afgiften ikke omfatter den del af byggearbejdet, der udføres på selve byggepladsen. Afgiftsbelastningen må derfor vokse med den grad af præfabrikation, der anvendes, idet præfabrikationen netop er karakteriseret ved, at omkostningerne ved byggeriet flyttes fra byggeplads til værksted eller fabrik. En anden ulempe ved det nugældende system er, at det kan volde håndværkerne vanskeligheder at opgøre værdien af værksted af de fremstillede eller bearbejdede byggematerialer. Denne værdi fremgår nemlig ikke af håndværkerens regning til bygherren.

De nævnte ulemper ved et afgiftssystem som det nugældende kan kun afhjælpes ved, at byggevirk-somhed som sådan inddrages under afgiftspligten. Dette giver yderligere den fordel, at dobbeltbeskatningseffekter på byggeriet undgås, idet afgiften på byggevirk-somhedernes indkøb kan fradrages som indgående afgift hos disse virksomheder. Tilsvarende kan afgiften på byggeri udført for registrerede virksomheder (f. eks. industri- og landbrugs-virksomheder) danne grundlag for fradrag for indgående afgift hos bygherrene. I overensstemmelse med merværdiafgiftens princip afskaffes derved dobbeltbeskatning for de registrerede virksomheder.

Foruden afgiftspligt på egentligt byggeri medfører bestemmelserne i punkt e også afgiftspligt for arbejde på fast ejendom i øvrigt, herunder arbejds-ydelser i forbindelse med anlægsarbejder i form af veje, kloakanlæg, havne, broer, jernbaner m. m. Afgiftspligten omfatter endvidere arbejdsydelser på jord. Dette betyder, at markarbejde som f. eks. pløjning foretaget af maskinstationer underkastes afgiftspligten. Tilsvarende gælder anlæg og vedligeholdelse af haver.

Endelig omfatter forslaget afgiftspligt for rengøringsarbejder på fast ejendom, herunder rengøring af lokaler.

Punkt d indeholder bestemmelse om, at projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i forbindelse med anlæg, opførelse, ombygning, indretning, reparation og vedligeholdelse m. v. af bygninger og anden fast ejendom omfattes af afgifts-pligten. Under hensyn til, at udgifterne til projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i nogle tilfælde vil blive afholdt direkte af bygherren, medens de i andre tilfælde vil indgå i regningerne fra hovedentreprenøren til bygherren og derfor blive afgiftsbelastet, er det for at skabe ligestilling nød-

vendigt, at de nævnte arbejder bliver omfattet af afgiftspligten. Bestemmelsen svarer i øvrigt til bestemmelsen under punkt a, der omfatter lignende ydelser, for så vidt angår varer.

Bestemmelsen omfatter den virksomhed, der udøves af arkitekter, ingeniører, konduktører, bolig- og butikskonsulenter m. v. i forbindelse med de nævnte arbejder.

I punkt e er det foreslået, at transport og opbevaring af varer, spedition, toldklarering o. lign. samt befordring af personer skal omfattes af afgifts-pligten.

Når transport af varer inddrages under afgifts-pligten, skal transportvirksomheder registreres og svare afgift, men de får samtidig fradragsret for indgående afgift ved anskaffelsen og driften af deres lastautomobiler m. v. Afgiftspligten for varetransport betyder på grund af fradragsretten for indgående afgift, at eksporten fritages for afgiftsbelastning. Hvis transporttjenester ikke er afgiftspligtige, vil der blive tale om en indirekte afgiftsbelastning som følge af, at der betales afgift af transportmidlerne.

Det er endvidere foreslået, at opbevaring af varer omfattes af afgiftspligten. Dette skyldes, at opbevaring af varer ofte foretages af transportvirksomheder i tilslutning til varernes transport. Bestemmelsen om afgiftspligt for opbevaring af varer medfører f. eks. også, at oplagring af varer på køle-huse o. lign. bliver omfattet af afgiftspligten.

Efter det tidligere fremsatte lovforslag var spedition, toldklarering o. lign. ikke omfattet af afgifts-pligten. Da spedition og toldklarering ofte udføres i forbindelse med transport og opbevaring af de pågældende varepartier, er det anset for hensigtsmæssigt, at de nævnte tjenesteydelser medtages under afgiftspligten.

Punkt e indeholder endelig forslag om, at befordring af personer omfattes af afgiftspligten. Befordring af personer udføres i betydelig udstrækning af de samme virksomheder, som transporterer varer. Når personbefordring ligesom varetransport er afgiftspligtig, undgår transportvirksomhederne at skulle opdele den indgående afgift på anskaffelser, der vedrører godstransporten, og anskaffelser, der vedrører personbefordringen.

Den foreslåede afgiftspligt for transport af varer og befordring af personer vil komme til at omfatte f. eks. jernbaner, indenlandsk skibsfart, indenlandsk flyvetrafik, vognmandsforretninger, taxakørsel og sightseeing.

Under punkt f er teletjenester som telefon, telegraf og telex inddraget under afgiftspligten, idet såvel hensynet til afgiftens neutralitet over for